

Arrest

nr. 349 736 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SWERTS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 7 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE *loco* advocaat I. SWERTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn, afkomstig uit Khan Younes. Daar was u heel uw leven woonachtig tot uw definitief vertrek uit Gaza. Het merendeel van uw familie verblijft nog in Gaza. Verder heeft u nog een broer in Oman en enkele familieleden in België. In Gaza was u werkzaam als lasser.

Op 6 september 2023 heeft u Gaza definitief verlaten. U reisde naar Turkije, waar u slechts enkele dagen verbleven heeft. Aanvankelijk vertoefde u in Bodrum, waar u een hotelkamer huurde. Vervolgens reisde u naar Izmir om van daaruit te vertrekken naar Griekenland. Op 13 september 2023 kwam u toe op het eiland Samos in Griekenland. U diende er een verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2023. U werd erkend als vluchteling op 2 december 2023.

Aanvankelijk verbleef u in een opvangcentrum op Samos. Op 8 januari 2024 verliet u het centrum en reisde u rechtstreeks naar Athene. De rest van uw verblijf in Griekenland heeft u in de Griekse hoofdstad verbleven. Midden maart 2024 haalde u er zowel uw Griekse verblijfsvergunning als uw Griekse paspoort op. U vond ook werk als lasser in Athene en heeft deze job ongeveer twee maanden verricht. In Athene heeft u steeds in collectieve huurwoningen geslapen. Uiteindelijk besloot u om Griekenland te verlaten.

Op 30 november 2024 reisde u naar België, waar u op 2 december 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u om in slechte levensomstandigheden te belanden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: (1) Palestijnse identiteitsdocumenten, (2) Palestijnse identiteitsdocumenten van uw gezin, (3) UNRWA-document, (4) uw huwelijksakte, (5) medische documenten van uw zoon en dochter, (6) uw Griekse documenten, (7) verschillende medische documenten uit Griekenland, (8) een psychologisch attest, (9) foto's van uw gezin en van de situatie in Gaza, (10) een attest van gezinssamenstelling, (11) bewijs van UNRWA-hulp, (12) uw Palestijns rijbewijs, (13) een bewijs van geldoverdracht naar de smokkelaar in Griekenland, (14) een document in verband met het openen van uw Griekse bankrekening, (15) een document van Samusocial in België.

Na het persoonlijk onderhoud, dd. 18 juli 2025, liet u nog enkele opmerkingen over dat onderhoud overmaken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Tijdens het onderhoud gaf u aan dat u in behandeling bent voor oorsuizingen (CGVS, p. 2). U neemt hiervoor medicatie (CGVS, p. 2). U gaf aan dat dit medisch probleem gelinkt is met een probleem aan uw neus, en dat u ook hiervoor in behandeling moet gaan bij een neusspecialist (CGVS, p. 2). U had echter nog geen afspraak gemaakt (CGVS, p. 2).

U gaf daarnaast aan psychologische problemen te hebben en bent reeds vier keer bij een psycholoog langs geweest in België (CGVS, p. 2). U vertelde over uw slaapproblemen tijdens het onderhoud (CGVS, p. 2). Wat betreft medicatie, zou u soms kalmerings- en slaapmiddelen nemen (CGVS, p. 2).

Dat u (mentale) gezondheidsproblemen zou hebben en hiervoor reeds behandeling zocht, wordt op zich niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u, ten gevolge van uw mentale of algemene medische situatie, niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Op de DVZ gaf u verder geen blijk van bijzondere procedurele noden (zie DV Z, vragenlijst 'bijzondere procedurele noden'). U werd er tijdens uw persoonlijk onderhoud op gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig (CGVS p. 2). U bleek doorheen uw persoonlijk onderhoud ook in staat om op coherente wijze antwoord te geven op de gestelde vragen. Redelijkwijze kan er dus vanuit gegaan worden dat u in staat was te voldoen aan uw verplichtingen en op volwaardige wijze kon deelnemen aan uw asielprocedure.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Verklaring DVZ dd. 21/03/2025; CGVS dd. 09/07/2025; administratief dossier blauwe map: Eurodac Marked Hit dd. 03/12/2024) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere

lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 66k dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 66k de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot

basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP_.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties - u verklaarde dat u tijdens uw verblijf in het opvangcentrum op Samos was geslagen door een Griekse politieman (CGVS, p. 7-8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Uit uw verklaringen blijkt bovendien niet dat u, nadat u de beslissing had ontvangen, een klacht heeft ingediend over het gedrag van de betrokken agent (CGVS, p. 8).

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5° 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, en gezondheidszorg, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

Om te beginnen is er de vaststelling dat u relatief kort na het verkrijgen van uw positieve beslissing in Griekenland en na de ontvangst van uw Griekse documenten vertrokken bent uit Griekenland.

Op 30 november 2024 reisde u - ongeveer een jaar na het verkrijgen van uw positieve beslissing op 2 december 2023 en slechts 9 maanden na het ophalen van uw Griekse documenten - vanuit Griekenland naar België (CGVS, p. 6). Dit vormt een aanwijzing dat u niet de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Het doet afbreuk aan uw verklaringen dat u daadwerkelijk heeft getracht om de rechten en voordelen die u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geniet, te doen gelden.

Wat betreft uw moeilijkheden om aan werk te geraken (CGVS, p. 6), dient er te worden opgemerkt dat u wél gewerkt heeft in Griekenland. U heeft ongeveer twee maanden gewerkt als lasser en loodgieter in Griekenland, het beroep waarvoor u een diploma bezit en dat u ook in Gaza uitoefende (CGVS, p. 4 en 6). U gaf aan dat u aanvankelijk in het zwart werkte voor uw werkgever (CGVS, p. 6). Tijdens het onderhoud vertelde u later dat uw werkgever u heeft geholpen met het openen van een Griekse bankrekening, zodat uw salaris daarop kon worden gestort (CGVS, p. 6-7). Ondanks uw bewering hier niet van op de hoogte te zijn, kan dit erop wijzen dat u ook legaal in Griekenland heeft gewerkt. U diende ook een document in waarmee u uw Griekse bankrekening opende (CGVS, p. 7) (document 14). Volgens uw verklaringen zocht u daarnaast naar ander werk in Griekenland, maar waren er geen werkmogelijkheden (CGVS, p. 6). Tegelijkertijd gaf u aan dat het loon erg laag was wanneer u wel werk vond (CGVS, p. 6).

Het is echter belangrijk op te merken dat u, net als Griekse staatsburgers, de nodige inspanningen dient te leveren om werk op de officiële arbeidsmarkt te vinden, waar u tot toe in gebreke blijft.

Gevraagd naar uw concrete pogingen om werk te vinden, gaf u aan dat u op straat rondvroeg en online naar vacatures zocht (CGVS, p. 7).

Ook vertelde u aan iedereen die u tegenkwam over uw vaardigheden en dat u lasser bent (CGVS, p. 7). U gaf aan dat men u zou contacteren wanneer er werk voor u beschikbaar was (CGVS, p. 7).

Afgezien van deze beperkte inspanningen, heeft u zich nooit tot een hulporganisatie voor vluchtelingen in Griekenland gewend ter ondersteuning bij het vinden van werk of huisvesting (CGVS, p. 6). Ook bent u nooit naar Griekse instanties gegaan om hulp te vragen bij het vinden van werk of een woning (CGVS, p. 7). U verklaarde niet te weten waar dergelijke kantoren zich bevinden in Griekenland (CGVS, p. 7). Hoewel u had gehoord van één hulporganisatie op Kreta, gaf u aan dat dit te ver was en u niet wist wat u daar zou doen (CGVS, p. 7).

Volgens uw verklaring heeft u zich ook nooit tot een interimkantoor gewend, omdat u de taal niet spreekt (CGVS, p. 7). Tegelijkertijd heeft u ook nooit geprobeerd Grieks te leren, omdat u de taal te moeilijk vond (CGVS, p. 7). Dit had echter uw kansen op het vinden van werk in Griekenland kunnen vergroten.

Wat betreft uw moeilijkheden om aan huisvesting te geraken (CGVS, p. 6); dient het volgende te worden opgemerkt:

Volgens uw verklaringen kon u zich tijdens uw verblijf in Griekenland financieel geen fatsoenlijke huisvesting veroorloven (CGVS, p. 6). Toch blijkt, zoals hierboven al aangegeven, uit uw uitspraken dat u weinig inspanningen heeft geleverd om uw woonsituatie te verbeteren (CGVS, p. 6). Op de vraag naar uw concrete pogingen om een goede woning te vinden in Griekenland, gaf u aan via internet en uw werkgever te hebben gezocht (CGVS, p. 6).

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u tijdens uw verblijf in Griekenland wel steeds ergens onderdak vond. Direct nadat u het opvangcentrum op Samos verliet, reisde u door naar Athene, waar u de rest van uw tijd in Griekenland verbleef in collectieve huurwoningen (CGVS, p. 6). U gaf aan dat de leefomstandigheden in deze collectieve woningen slecht waren (CGVS, p. 9). Echter, dit neemt niet weg dat u slechts beperkte inspanningen heeft geleverd om uw woonsituatie te verbeteren (CGVS, p. 9).

Wat betreft uw moeilijkheden om toegang te verkrijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland (CGVS, p. 8-9), dient nog het volgende te worden opgemerkt:

U verklaarde dat u in Griekenland meerdere keren medische hulp heeft gezocht en naar het ziekenhuis bent gegaan (CGVS, p. 8). U gaf echter aan nooit behandeling te hebben gekregen (CGVS, p. 8). Zo verklaarde u dat u een keer naar het ziekenhuis was gegaan, waar de arts u vroeg om even te wachten. Toen het uiteindelijk uw beurt was, zou u zijn weggestuurd (CGVS, p. 8). Toen hier dieper op werd ingegaan, bleven uw verklaringen over uw ziekenhuisbezoeken en het soort behandeling dat u nodig had vaag en tegenstrijdig. Bovendien wijzen uw eigen verklaringen en de ingediende documenten er net op dat u wél werd geholpen in Griekenland. Zo werd u tijdens het onderhoud tweemaal gevraagd hoe vaak u naar het ziekenhuis bent geweest. U antwoordde telkens vaag en gaf aan dat u 'vaak' was gegaan, maar nooit behandeling kreeg (CGVS, p. 8). Tegelijkertijd legde u meerdere medische documenten uit Griekenland voor (document 7). Uit deze documenten én uw verklaringen blijkt duidelijk dat er wel degelijk onderzoeken werden uitgevoerd - onder meer voor uw ogen -, dat er scans werden afgenomen (bijvoorbeeld na een incident met de Griekse politieman in het opvangcentrum, zie supra; CGVS, p. 7-8), en dat u voorschriften kreeg voor zowel onderzoeken als medicatie (CGVS, p. 8-9). Ook uw opmerking (bij de notities persoonlijk onderhoud) via mail dd. 18 juli 2025, wijst erop dat u medische bijstand verkreeg aangezien dat u stelt dat u een ziekenhuisrekening van 20€ had.

Toch verklaarde u dat u ondanks deze documenten nooit behandeling heeft gekregen (CGVS, p. 8). U gaf aan dat, wanneer u vroeg wat het probleem was, de arts niet zou hebben geantwoord en u enkel documenten meegaf (CGVS, p. 8). Gevraagd waarom u medische hulp zocht of welke behandeling u precies nodig had, gaf u aan dat u last had van vertroebeld zicht, duizeligheid, concentratie- en slaapproblemen, oor- en oogklachten en een 'geëlectrocuteerd' gevoel aan de linkerzijde van uw lichaam (CGVS, p. 8).

Toen u werd geconfronteerd met het feit dat u - zoals u zelf aangaf en de documenten aantonen - wel degelijk een aantal keer medische hulp kreeg, herhaalde u dat u 'de juiste' behandeling niet had gekregen (CGVS, p. 8). Gevraagd om concreet aan te duiden welke keren u geen hulp kreeg, zei u de vraag niet te begrijpen (CGVS, p. 8). Vervolgens verklaarde u dat u zich op Samos had aangemeld voor verzorging, maar dat uw naam uiteindelijk niet op de wachtlijst stond (CGVS, p. 8).

Uit uw verklaringen blijkt echter ook dat u nooit tweemaal naar dezelfde arts of ziekenhuis bent teruggekeerd, maar telkens een andere plek opzocht (CGVS, p. 8). Het moet worden opgemerkt dat het bijzonder moeilijk is om degelijke medische opvolging te krijgen als men nooit terugkeert naar dezelfde arts en/of de arts waarmee een afspraak werd gemaakt.

Het geheel van bovenstaande elementen wijst erop dat u, ondanks uw beweringen, wél medische hulp kreeg in Griekenland. Uw stelling dat u geen hulp kreeg, blijft bijgevolg een blote bewering die u op geen enkele manier aannemelijk maakt, noch onderbouwt met concreet of overtuigend bewijsmateriaal.

Uit uw verklaringen valt er bovendien af te leiden dat u na het verkrijgen van uw Griekse verblijfsvergunning geen moeite heeft gedaan om uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen.

De AMKA zou u echter altijd gratis toegang hebben gegeven tot de gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun

verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.

U geeft geen zicht op welke stappen u al dan niet ondernomen heeft door hier geen eenduidige verklaringen over af te leggen, waardoor u het de commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken. Hierdoor maakt u het voor de commissaris-generaal onmogelijk om deze elementen ten gronde te onderzoeken.

Tijdens het onderhoud werd u namelijk herhaaldelijk gevraagd of u in het bezit was van een AMKA in Griekenland, waarop u telkens antwoordde dat u het niet wist (CGVS, p. 6 en 9).

Volgens uw verklaringen zou u in sommige gevallen gratis toegang hebben gekregen tot de Griekse gezondheidszorg omdat men u zou hebben gezegd dat u over een geldige AMKA beschikte, terwijl u op andere momenten zelf voor medische zorgen moest betalen (CGVS, p. 5-6 en 9). Gevraagd of u zelf heeft geprobeerd te achterhalen of u al dan niet een AMKA had, verklaarde u dat u zelfs niet weet wat een AMKA is, waarvoor het dient of hoe het eruitziet (CGVS, p. 9).

Hoe dan ook, uit uw verklaringen blijkt opnieuw dat u effectief toegang had tot medische zorg in Griekenland. Uw eigen verklaringen, nl. dat u niet eens heeft geprobeerd te achterhalen of u over een AMKA beschikte, tonen aan dat u geen beroep heeft gedaan op een overheidsinstantie of -organisatie om hierbij ondersteuning te krijgen. Als statushouder bent u er evenwel toe gehouden om gebruik te maken van de rechten en middelen die u op basis van uw status in Griekenland ter beschikking stonden - iets wat u duidelijk nalaat aan te tonen.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece — Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>).

Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, dient het volgende te worden opgemerkt:

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: <https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03 RSA BIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigten die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN.pdf>).

Begunstigten die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM dient te beschikken - uw verzoek om internationale bescherming werd immers na 31 december 2020 ingediend blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 19 december 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u, gezien u over een AFM en een AMKA zou moeten beschikken, toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: <https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03 RSA BIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem).

Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN.pdf>).

Wat betreft deze AFM gaf u evenmin duidelijkheid over welke stappen u al dan niet heeft ondernomen. Uw verklaringen hierover zijn opnieuw niet eenduidig, waardoor u het voor de commissaris-generaal onmogelijk maakt om deze elementen ten gronde te onderzoeken.

Zo verklaarde u dat u geen AFM had in Griekenland (CGVS, p. 6). Tegelijkertijd verwees u tijdens het onderhoud naar een document dat u ook indiende (document 14), waarmee u naar eigen zeggen een Griekse bankrekening opende (CGVS, p. 5-7). Via deze rekening kon u geld naar uw gezin in Gaza sturen en ontving u ook uw loon van uw werkgever (CGVS, p. 5-7). U verklaarde dat uw werkgever u hierbij hielp (CGVS, p. 5-6). Dit alles wijst er nochtans op dat u wél degelijk over een AFM beschikte, aangezien een dergelijk identificatienummer vereist is voor het openen van een Griekse bankrekening.

Opnieuw valt daarbij op dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u verder beroep heeft gedaan op een overheidsinstantie of -organisatie om ondersteuning te verkrijgen. U verklaarde dat u niet wist wat een AFM was, zei dat u er geen nodig had, en dat u zich hierover niet verder heeft geïnformeerd (CGVS, p. 6).

Het komt u als statushouder echter toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Dit, tezamen met volgende elementen, getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen; dat blijkt uit onderstaande. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen:

- *U slaagde erin om voldoende middelen bijeen te krijgen om uw reis van Gaza naar Europa te bekostigen. Uw reis vanuit Gaza tot in België getuigt eveneens van uw zelfredzaamheid. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vertrek uit Gaza zelfstandig heeft georganiseerd (CGVS, p. 4-5). U vroeg aan uw moeder om het geld voor te schieten en betaalde haar vervolgens terug door uw vervoersmiddel in Gaza te laten verkopen (CGVS, p. 4-5).*

- *Ook tijdens uw verblijf in Gaza en Turkije toonde u zich zelfredzaam. In Gaza behaalde u een diploma als lasser en was u werkzaam in dat beroep (CGVS, p. 4). In Turkije huurde u op eigen initiatief een hotelkamer en betaalde u deze, evenals andere kosten van levensonderhoud, met geld dat u had meegenomen vanuit Gaza (CGVS, p. 5). Verder vond u zelfstandig de weg naar een smokkelaar die uw verdere reis naar Griekenland regelde tegen betaling. U kon ook het bewijs van geldoverdracht aan deze smokkelaar voorleggen tijdens uw onderhoud (document 13) (CGVS, p. 5).*

- *Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u ook tijdens uw verblijf in Griekenland blijf gaf van zelfstandigheid. U vond werk binnen uw expertise en beschikte over een Griekse bankrekening, waarop u uw loon ontving en van waaruit u geld naar uw familie in Gaza overmaakte (CGVS, p. 6-7). U had steeds onderdak, onder andere in collectieve huurwoningen (CGVS, p. 6).*

- *U slaagde er ook in om de noodzakelijke documenten te verkrijgen waarop u als statushouder recht had, waaronder uw verblijfsvergunning (ADET) en uw Griekse reisdocument (CGVS, p. 5). U huurde hiervoor een advocaat in en reisde naar Athene om beide documenten op te halen (CGVS, p. 5).*

- *Tegelijk blijkt uit uw verklaringen dat u - zowel bij een eventuele terugkeer naar Griekenland als in het algemeen - niet volledig op uzelf aangewezen bent voor uw levensonderhoud. Zo gaf u aan dat u in Griekenland herhaaldelijk financieel werd ondersteund door uw broer (CGVS, p. 4).*

- *Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u tijdens uw reis en verblijf in Griekenland in staat was sociale contacten te leggen. Zo kwam u via een persoon die u in Turkije had leren kennen in contact met de smokkelaar in Griekenland (CGVS, p. 5). U vond uiteindelijk werk door zelf mensen aan te spreken op straat en hen te vertellen over uw competenties (CGVS, p. 5).*

Het bovenstaande toont aan dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, niet volledig op uzelf zou zijn aangewezen en opnieuw gemakkelijk nieuwe contacten zou kunnen leggen of financiële steun zou kunnen verkrijgen van uw gezin.

- *In afwachting van uw Oranje-kaart verricht u verschillende jobs in België (CGVS, p. 4). U gaf aan zo snel mogelijk officieel aan de slag te willen gaan (CGVS, p. 4). U bent verder van plan om in september te beginnen met taallessen (CGVS, p. 4). Deze zaken tonen eveneens uw zelfredzaamheid alhier aan.*

De vaststelling dat er in uw hoofd mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw medische en mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met

de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Wat betreft uw huidige gezondheidstoestand, gaf u aan dat het soms goed gaat en soms niet (CGVS, p. 2). U bevindt zich momenteel in behandeling vanwege de klachten aan uw oor (CGVS, p. 2). U gaf aan dat u hiervoor tijdelijk medicatie neemt (CGVS, p. 2). U gaf ook aan dat u in de nabije toekomst een afspraak zal maken in verband met de klachten aan uw neus (CGVS, p. 2).

U heeft met betrekking tot deze medische problemen geen documenten voorgelegd die zouden kunnen wijzen op een ernstige kwetsbaarheid.

Er dient ook te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen op de DV Z, alsook op het CGVS, duidelijk blijkt dat u in Griekenland in staat was om te functioneren zonder werkelijke follow-up in verband met deze gezondheidsproblemen. Het CGVS gaat er om deze reden van uit dat u bij terugkeer naar Griekenland niet in situatie van ernstige materiële deprivatie terecht zult komen. Het CGVS gaat er daarnaast van uit dat u in Griekenland toegang zou kunnen hebben tot dezelfde medicatie en behandeling als diegene die u hiervoor in België zou ontvangen. Zoals hierboven reeds vermeld, is uit uw verklaringen duidelijk gebleken dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot gezondheidszorg en medicatie (zie supra; CGVS, p. 8-9). Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden aangaf (DVZ - Vragenlijst "bijzondere procedurele noden").

Zoals hierboven reeds vermeld, gaf u aan ook met mentale problemen te kampen. U verklaarde dat u gestresseerd bent en met slaapproblemen te kampen heeft (CGVS, p. 2-3). U bent momenteel in behandeling bij een psycholoog in België (CGVS, p. 2-3). U heeft één psychologisch verslag voorgelegd, waaruit blijkt dat u sinds januari 2025 begeleiding krijgt vanwege een ernstige stressstoornis en slaapproblemen, veroorzaakt door de situatie van uw gezin in Gaza. Tijdens het gesprek met de psycholoog gaf u aan last te hebben van tandenknarsen, extreme vermoeidheid, aanzienlijk gewichtsverlies en aanhoudende angstklachten.

Daarnaast verklaarde u tijdens het onderhoud medicatie te gebruiken, waaronder een kalmeringsmiddel, al zou u dit niet dagelijks innemen (CGVS, p. 2).

Hoewel niet wordt betwist dat u in België zou kampen met mentale problemen, zijn deze echter niet van die aard dat zij kunnen worden gecategoriseerd als zijnde een bijzondere kwetsbaarheid.

Zoals eerder vermeld, blijkt uit uw eigen verklaringen dat u in Griekenland in staat was om zelfstandig te functioneren en sociale contacten te onderhouden. Ook wordt in het psychologisch attest (document 8) vermeld dat u actief probeert om met uw stress om te gaan, onder andere door te sporten. Tijdens het onderhoud bleef u bovendien in gebreke om aan te tonen dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen aanspraak zou kunnen maken op of toegang zou kunnen krijgen tot psychologische ondersteuning indien nodig. Tijdens het onderhoud op het CGVS of in uw verklaringen op de DVZ heeft u niets gezegd over het specifiek zoeken naar psychologische ondersteuning tijdens uw verblijf in Griekenland (zie DV Z, bijkomende vragen M-status Griekenland). Dat u zich, omwille van uw psychologische situatie niet zou kunnen handhaven in geval van terugkeer naar Griekenland, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

In het licht van deze elementen, hebt u niet aannemelijk kunnen maken dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet, bij terugkeer naar Griekenland niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, S 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw Palestijnse identiteitsdocumenten, de Palestijnse identiteitsdocumenten van uw gezin, het UNRWA- document, de uw huwelijksakte, de medische documenten van uw zoon en dochter, de foto's van uw gezin en van de situatie in

Gaza, het attest van gezinssamenstelling, het bewijs van UNRWA-hulp, uw Palestijns rijbewijs, (documenten 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12) hebben enkel betrekking tot uw identiteit en de toestand in Gaza. Deze beslissing heeft daartoe geen betrekking.

De kopie van uw Griekse documenten toont aan dat u daadwerkelijk over een status beschikt in Griekenland (document 6). De volgende documenten werden reeds besproken in bovenstaande beslissing: de verschillende medische documenten uit Griekenland, het psychologisch attest, het bewijs van geldoverdracht naar de smokkelaar in Griekenland, het document in verband met het openen van uw Griekse bankrekening (documenten 7, 8, 13, 14). Het document van Samusocial werd niet besproken in deze beslissing, omdat het geen betrekking heeft op deze zaak (document 15).

De opmerkingen die u na het persoonlijk onderhoud via mail nog liet overmaken hebben geen invloed op bovenstaande argumentatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5³, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Het enig middel wordt “Afgeleid uit de schending van

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM);
- artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: EUHandvest);
- artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen);
- de beoordelingsfout.”

Verzoeker geeft een omstandige theoretische uiteenzetting inzake de toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst en citeert doorheen het verzoekschrift naar nationale rechtspraak, internationale rechtspraak en vele landenrapporten inzake de situatie in Griekenland.

Ten aanzien van de bestreden motivering laat hij gelden wat volgt:

“2.1.2. De kwetsbaarheid van verzoeker

In de bestreden beslissing wordt op onvoldoende wijze rekening gehouden met de kwetsbaarheid van verzoeker. Deze kwetsbaarheid is vierledig. Verzoeker is een Palestijnse vluchteling wiens familie zich actueel nog steeds in de Gazastrook bevindt, hij lijdt aan psychische en fysieke gezondheidsproblemen, die hij staaft met medische attesten, hij beschikt niet over een netwerk in Griekenland en zijn weerbaarheid wordt geaffecteerd door de traumatische ervaring die zijn voorgaande verblijf in Griekenland uitmaakt.

Ten eerste, vormt verzoeker, als Palestijnse vluchteling, een specifieke kwetsbare groep, gelet op de huidige situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker geeft tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat iedereen van zijn familie, behalve zijn broer, zich nog in de Gazastrook bevindt. Zijn broer is in Oman. Hij onderhoudt actueel zijn familie in Gaza. (NPO, p. 4)

[...]

Hierbovenop, wordt, in het geval van verzoeker, zijn psychische en fysieke kwetsbaarheid geattesteerd en toegelicht tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker stelt aan het begin van het persoonlijk onderhoud onmiddellijk dat hij heel veel stress heeft, niet goed heeft geslapen en kalmeermiddelen dient te nemen om zijn situatie te controleren : [...]

Daarnaast heeft verzoeker last van oorsuizingen, waarvoor hij ook medicatie inneemt en nog een specialist zal raadplegen : [...]

Verwerende partij erkent expliciet de psychologische en fysieke gezondheidsproblemen van verzoeker. (stuk 1, p. 8) Zij stellen hierover, onder meer, het volgende : [...]

Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met een dergelijke analyse.

Ten eerste, gaat verwerende partij voorbij aan de verklaring van verzoeker dat hij door zijn mentale toestand zijn werk verloor: (NPO, p. 6)

Ten tweede, gaat verwerende partij voorbij aan de cumulatieve impact van de situatie in Gaza voor zijn gezinsleden en de levensomstandigheden in Griekenland op de (mentale) gezondheidstoestand van verzoeker. Daarbij dient een prospectieve beoordeling gemaakt te worden en is de situatie waarin verzoeker vandaag verkeerd, met een stabiele omgeving, psychologische begeleiding en onder zowel slaap- als kalmeringsmedicatie niet representatief voor de situatie waarin hij zich bij terugkeer naar Griekenland zal bevinden.

Verzoeker benadrukt dat uit het psychologisch attest blijkt dat verzoeker kampt met een ernstige stressstoornis en slaapproblemen. De psycholoog noteert daarbij dat verzoeker aangeeft last te hebben van tandenknarsen, extreme vermoeidheid, aanzienlijk gewichtsverlies en aanhoudende angstklachten. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker nood aan kalmeringsmedicatie. (stuk 1, p. 10)

Ten derde, dient benadrukt te worden dat meneer over een netwerk beschikt in Griekenland:

Verzoeker dient er daarbij op te wijzen dat hij niet alleen instaat voor zijn eigen levensvoorzieningen maar dat hij en zijn broer in Oman ook trachten hun familie in Gaza te onderhouden. Hierdoor is het geenszins vanzelfsprekend om van verzoeker zijn broer te verwachten om de mogelijkheid te hebben om ook verzoeker in Griekenland te onderhouden, hetgeen verwerende partij lijkt te suggereren (stuk 1, p. 8).

Tot slot, dienen de ervaringen van verzoeker in Griekenland in overweging genomen te worden. Verzoeker kreeg er te maken met politiegeweld, zo werd hij namelijk geslagen en voelde hij nadien een soort 'geëlectrocuteerd' gevoel aan de linkerzijde van zijn lichaam. (infra) Verwerende partij erkent dit: (stuk 1, p. 3)

Geenszins kan abstractie gemaakt worden van de ervaringen die verzoeker in het verleden in Griekenland heeft gehad, daar deze een essentiële impact hebben op zijn mogelijkheid om aldaar opnieuw te proberen om een leven op te bouwen.

2.1.3. De situatie van verzoeker in Griekenland

2.1.3.1. Verregaande materiële deprivatie: de materiële situatie van verzoeker in Griekenland

[...]

Bovendien schuift het CGVS de schuld af op de verzoeker door hem de verantwoordelijkheid toe te kennen voor de onmenselijke situatie die hij heeft meegemaakt. Het CGVS stelt dat hij niet genoeg inspanningen heeft geleverd om zijn rechten te doen gelden.

Verzoeker wenst daarbij reeds in te gaan op volgende argumentatie van verwerende partij: [...]

Verwerende partij stelt bijgevolg dat het feit dat verzoeker een jaar na zijn aankomst in Griekenland en negen maanden na het verkrijgen van zijn verblijfsdocumenten Griekenland heeft verlaten, er op wijst dat hij niet de oprechte intentie had om er een duurzaam bestaan op te bouwen.

Deze bewering kan niet gevolgd worden. Het is voor verzoeker niet duidelijk, en het wordt geenszins gemotiveerd, waarom, indien hij geen intentie zou hebben om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen hij, ten eerste, meer dan een maand na zijn aankomst een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, en, ten tweede, er negen maanden is gebleven terwijl hij reeds over de nodige documentatie voor een vertrek naar België beschikte.

Het feit dat verzoeker er negen maanden is gebleven na het verkrijgen van de verblijfsdocumenten duidt, a contrario, net wel op de intentie van verzoeker om er een duurzaam leven uit te bouwen.

Dit blijkt des te meer, bovendien, uit alle stappen die verzoeker hiertoe heeft gezet, hetgeen hieronder verder zal worden toegelicht."

Verzoeker verwijst naar de beschikbare objectieve informatie die aantoonde dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland belangrijke problemen kennen inzake de toegang tot:

- werk;*
- taallessen;*
- huisvesting;*
- medisch zorgen;*
- overheidsbescherming.*

Verzoeker bespreekt deze verschillende problematieken uitgebreid aan de hand van zijn verklaringen.

"2.1.3.2. De verantwoordelijkheid van de Griekse autoriteiten

a. Politiegeweld en straffeloosheid

Verzoeker geeft aan slachtoffer te zijn geweest van politiegeweld. NPO, p. 7 – 8) Hij werd geslagen en had nadien een geëlectrocuteerd gevoel. Hij kon geen klacht neerleggen door het gebrek aan tolk. (NPO, p. 8)

Het feit dat de straffeloosheid van Griekse autoriteiten, na het plegen van geweld ten aanzien van migranten, problematisch is, blijkt uit de beschikbare informatie.

[...]

b. Gebrek aan informatie met betrekking tot toegang sociale rechten

Het rapport van de RSA, van 2025, legt uit dat de verschillende systemische deficiënties die de toegang tot sociale rechten belemmeren toegeschreven kunnen worden aan de wettelijke en administratieve drempels gecreëerd door de Griekse overheid:

[...]

c. Geen effectief rechtsmiddel tegen schending sociale rechten

Ook met betrekking tot de schending van hun sociale rechten concludeert RSA dat er geen effectief rechtsmiddel bestaat voor begunstigen van internationale bescherming met betrekking tot schendingen van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Europese Unie:

[...]

Verzoeker argumenteert dat de bescherming die hij in Griekenland verkreeg niet als toereikend beschouwd kan worden, hetgeen noopt tot een onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in België. In casu stelt de verzoeker de erkenning van de vluchtelingenstatus vast, vanwege zijn specifieke status als Palestijnse vluchteling geregistreerd bij de UNRWA en vanwege de huidige veiligheid/humanitaire situatie in Gaza.

2.2. Verweerder legt op 27 januari 2026 een aanvullende nota neer op basis van oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Hierbij voegt verweerder stuk 1, dit betreft “Nota ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten - A.M.K.A.’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS”.

De overige middels URL gevoegde stukken betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

2.3. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met (landen)informatie en drie stukken: een brief van de Griekse NGO's van 19 november 2025, een brief gestuurd aan advocaat Lahaye van 16 januari 2026 en een brief van de Europese Commissie van 4 december 2023. Verzoeker argumenteert onder meer inzake de regelgeving met betrekking tot de AMKA.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).*

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

In casu kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen. Blijkens de bestreden beslissing werd het verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 2 december 2024 en werd verzoeker gehoord bij verweerder op 9 juli 2025.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt.

Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoonde dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET). Verzoeker voert geen concrete betwisting ten aanzien van de motivering dat zijn ADET nog geldig is.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU

2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de overvloedig verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17,

Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“Tijdens het onderhoud gaf u aan dat u in behandeling bent voor oorsuizingen (CGVS, p. 2). U neemt hiervoor medicatie (CGVS, p. 2). U gaf aan dat dit medisch probleem gelinkt is met een probleem aan uw neus, en dat u ook hiervoor in behandeling moet gaan bij een neusspecialist (CGVS, p. 2). U had echter nog geen afspraak gemaakt (CGVS, p. 2).

U gaf daarnaast aan psychologische problemen te hebben en bent reeds vier keer bij een psycholoog langs geweest in België (CGVS, p. 2). U vertelde over uw slaapproblemen tijdens het onderhoud (CGVS, p. 2). Wat betreft medicatie, zou u soms kalmerings- en slaapmiddelen nemen (CGVS, p. 2).

Dat u (mentale) gezondheidsproblemen zou hebben en hiervoor reeds behandeling zocht, wordt op zich niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u, ten gevolge van uw mentale of algemene medische situatie, niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Op de DVZ gaf u verder geen blijk van bijzondere procedurele noden (zie DV Z, vragenlijst 'bijzondere procedurele noden'). U werd er tijdens uw persoonlijk onderhoud op gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig (CGVS p. 2). U bleek doorheen uw persoonlijk onderhoud ook in staat om op coherente wijze antwoord te geven op de gestelde vragen. Redelijkerwijze kan er dus vanuit gegaan worden dat u in staat was te voldoen aan uw verplichtingen en op volwaardige wijze kon deelnemen aan uw asielprocedure.”

Verzoeker verwijst en citeert zijn verklaringen bij verweerder bij de aanvang van het gehoor. Dit kan echter niet aangenomen worden als concreet en dienstig verweer zodat de voorstaande motivering door de Raad wordt bijgetreden.

12.1. Verzoeker, een man geboren in 1996, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere wetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

12.2. Inzake verzoekers medische problemen motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Wat betreft uw huidige gezondheidstoestand, gaf u aan dat het soms goed gaat en soms niet (CGVS, p. 2). U bevindt zich momenteel in behandeling vanwege de klachten aan uw oor (CGVS, p. 2). U gaf aan dat u hiervoor tijdelijk medicatie neemt (CGVS, p. 2). U gaf ook aan dat u in de nabije toekomst een afspraak zal maken in verband met de klachten aan uw neus (CGVS, p. 2).

U heeft met betrekking tot deze medische problemen geen documenten voorgelegd die zouden kunnen wijzen op een ernstige kwetsbaarheid.

Er dient ook te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen op de DV Z, alsook op het CGVS, duidelijk blijkt dat u in Griekenland in staat was om te functioneren zonder werkelijke follow-up in verband met deze gezondheidsproblemen. Het CGVS gaat er om deze reden van uit dat u bij terugkeer naar Griekenland niet in situatie van ernstige materiële deprivatie terecht zult komen.

Het CGVS gaat er daarnaast van uit dat u in Griekenland toegang zou kunnen hebben tot dezelfde medicatie en behandeling als diegene die u hiervoor in België zou ontvangen. Zoals hierboven reeds vermeld, is uit uw verklaringen duidelijk gebleken dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot gezondheidszorg en medicatie (zie supra; CGVS, p. 8-9). Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden aangaf (DVZ - Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”).”

De loutere verwijzing naar zijn verklaringen is niet dienstig ter weerlegging van de voorstaande motieven die steun vinden in het dossier. De Raad treedt deze motivering bij.

12.3. Inzake verzoekers mentale problemen motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“ Zoals hierboven reeds vermeld, gaf u aan ook met mentale problemen te kampen. U verklaarde dat u gestresseerd bent en met slaapproblemen te kampen heeft (CGVS, p. 2-3). U bent momenteel in behandeling bij een psycholoog in België (CGVS, p. 2-3). U heeft één psychologisch verslag voorgelegd, waaruit blijkt dat u sinds januari 2025 begeleiding krijgt vanwege een ernstige stressstoornis en slaapproblemen, veroorzaakt door de situatie van uw gezin in Gaza. Tijdens het gesprek met de psycholoog gaf u aan last te hebben van tandenknarsen, extreme vermoeidheid, aanzienlijk gewichtsverlies en aanhoudende angstklachten.

Daarnaast verklaarde u tijdens het onderhoud medicatie te gebruiken, waaronder een kalmeringsmiddel, al zou u dit niet dagelijks innemen (CGVS, p. 2).

Hoewel niet wordt betwist dat u in België zou kampen met mentale problemen, zijn deze echter niet van die aard dat zij kunnen worden gecategoriseerd als zijnde een bijzondere kwetsbaarheid. Zoals eerder vermeld, blijkt uit uw eigen verklaringen dat u in Griekenland in staat was om zelfstandig te functioneren en sociale contacten te onderhouden. Ook wordt in het psychologisch attest (document 8) vermeld dat u actief probeert om met uw stress om te gaan, onder andere door te sporten. Tijdens het onderhoud bleef u bovendien in gebreke om aan te tonen dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen aanspraak zou kunnen maken op of toegang zou kunnen krijgen tot psychologische ondersteuning indien nodig. Tijdens het onderhoud op het CGVS of in uw verklaringen op de DVZ heeft u niets gezegd over het specifiek zoeken naar psychologische ondersteuning tijdens uw verblijf in Griekenland (zie DV Z, bijkomende vragen M-status Griekenland). Dat u zich, omwille van uw psychologische situatie niet zou kunnen handhaven in geval van terugkeer naar Griekenland, kan bijgevolg niet worden aangenomen.”

Verzoekers verwijzingen naar zijn verklaringen doorheen het verzoekschrift zijn niet dienstig ter weerlegging van de voorstaande motieven die steun vinden in het dossier. De Raad treedt deze motivering bij.

In het verzoekschrift wijst verzoeker er op dat een bijzondere kwetsbaarheid heeft door de situatie in Gaza en stelt hij onder verwijzing naar rechtspraak dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen. Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt die zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit kan blijken dat hij psychische zorgen nodig heeft, laat staan dat hij in psychische nood verkeert.

Bijgevolg kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij wijst op het gebrek aan toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen in Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

(i) inzake de gezondheidszorg

“ Wat betreft uw moeilijkheden om toegang te verkrijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland (CGVS, p. 8-9), dient nog het volgende te worden opgemerkt:

U verklaarde dat u in Griekenland meerdere keren medische hulp heeft gezocht en naar het ziekenhuis bent gegaan (CGVS, p. 8). U gaf echter aan nooit behandeling te hebben gekregen (CGVS, p. 8). Zo verklaarde u dat u een keer naar het ziekenhuis was gegaan, waar de arts u vroeg om even te wachten. Toen het uiteindelijk uw beurt was, zou u zijn weggestuurd (CGVS, p. 8). Toen hier dieper op werd ingegaan, bleven uw verklaringen over uw ziekenhuisbezoeken en het soort behandeling dat u nodig had vaag en tegenstrijdig. Bovendien wijzen uw eigen verklaringen en de ingediende documenten er net op dat u wél werd geholpen in Griekenland. Zo werd u tijdens het onderhoud tweemaal gevraagd hoe vaak u naar het ziekenhuis bent geweest. U antwoordde telkens vaag en gaf aan dat u 'vaak' was gegaan, maar nooit behandeling kreeg (CGVS, p. 8). Tegelijkertijd legde u meerdere medische documenten uit Griekenland voor (document 7). Uit deze documenten én uw verklaringen blijkt duidelijk dat er wel degelijk onderzoeken werden uitgevoerd - onder meer voor uw ogen -, dat er scans werden afgenomen (bijvoorbeeld na een incident met de Griekse politiemann in het opvangcentrum, zie supra; CGVS, p. 7-8), en dat u voorschriften kreeg voor zowel onderzoeken als medicatie (CGVS, p. 8-9). Ook uw opmerking (bij de notities persoonlijk onderhoud) via mail dd. 18 juli 2025, wijst erop dat u medische bijstand verkreeg aangezien dat u stelt dat u een ziekenhuisrekening van 20€ had.

Toch verklaarde u dat u ondanks deze documenten nooit behandeling heeft gekregen (CGVS, p. 8). U gaf aan dat, wanneer u vroeg wat het probleem was, de arts niet zou hebben geantwoord en u enkel documenten meegaf (CGVS, p. 8). Gevraagd waarom u medische hulp zocht of welke behandeling u precies nodig had, gaf u aan dat u last had van vertoebeld zicht, duizeligheid, concentratie- en slaapproblemen, oor- en oogklachten en een 'geëlectrocuteerd' gevoel aan de linkerzijde van uw lichaam (CGVS, p. 8).

Toen u werd geconfronteerd met het feit dat u - zoals u zelf aangaf en de documenten aantonen - wel degelijk een aantal keer medische hulp kreeg, herhaalde u dat u 'de juiste' behandeling niet had gekregen (CGVS, p. 8). Gevraagd om concreet aan te duiden welke keren u geen hulp kreeg, zei u de vraag niet te begrijpen (CGVS, p. 8). Vervolgens verklaarde u dat u zich op Samos had aangemeld voor verzorging, maar dat uw naam uiteindelijk niet op de wachtlijst stond (CGVS, p. 8).

Uit uw verklaringen blijkt echter ook dat u nooit tweemaal naar dezelfde arts of ziekenhuis bent teruggekeerd, maar telkens een andere plek opzocht (CGVS, p. 8). Het moet worden opgemerkt dat het bijzonder moeilijk is om degelijke medische opvolging te krijgen als men nooit terugkeert naar dezelfde arts en/of de arts waarmee een afspraak werd gemaakt.

Het geheel van bovenstaande elementen wijst erop dat u, ondanks uw beweringen, wél medische hulp kreeg in Griekenland. Uw stelling dat u geen hulp kreeg, blijft bijgevolg een blote bewering die u op geen enkele manier aannemelijk maakt, noch onderbouwt met concreet of overtuigend bewijsmateriaal.”

(ii) inzake de arbeidsmogelijkheden voor verzoeker

“Wat betreft uw moeilijkheden om aan werk te geraken (CGVS, p. 6), dient er te worden opgemerkt dat u wél gewerkt heeft in Griekenland. U heeft ongeveer twee maanden gewerkt als lasser en loodgieter in Griekenland, het beroep waarvoor u een diploma bezit en dat u ook in Gaza uitoefende (CGVS, p. 4 en 6). U gaf aan dat u aanvankelijk in het zwart werkte voor uw werkgever (CGVS, p. 6).

Tijdens het onderhoud vertelde u later dat uw werkgever u heeft geholpen met het openen van een Griekse bankrekening, zodat uw salaris daarop kon worden gestort (CGVS, p. 6-7). Ondanks uw bewering hier niet van op de hoogte te zijn, kan dit erop wijzen dat u ook legaal in Griekenland heeft gewerkt. U diende ook een

document in waarmee u uw Griekse bankrekening opende (CGVS, p. 7) (document 14). Volgens uw verklaringen zocht u daarnaast naar ander werk in Griekenland, maar waren er geen werkmogelijkheden (CGVS, p. 6). Tegelijkertijd gaf u aan dat het loon erg laag was wanneer u wel werk vond (CGVS, p. 6).

Het is echter belangrijk op te merken dat u, net als Griekse staatsburgers, de nodige inspanningen dient te leveren om werk op de officiële arbeidsmarkt te vinden, waar u tot toe in gebreke blijft.

Gevraagd naar uw concrete pogingen om werk te vinden, gaf u aan dat u op straat rondvroeg en online naar vacatures zocht (CGVS, p. 7). Ook vertelde u aan iedereen die u tegenkwam over uw vaardigheden en dat u lasser bent (CGVS, p. 7). U gaf aan dat men u zou contacteren wanneer er werk voor u beschikbaar was (CGVS, p. 7).

Afgezien van deze beperkte inspanningen, heeft u zich nooit tot een hulporganisatie voor vluchtelingen in Griekenland gewend ter ondersteuning bij het vinden van werk of huisvesting (CGVS, p. 6). Ook bent u nooit naar Griekse instanties gegaan om hulp te vragen bij het vinden van werk of een woning (CGVS, p. 7). U verklaarde niet te weten waar dergelijke kantoren zich bevinden in Griekenland (CGVS, p. 7). Hoewel u had gehoord van één hulporganisatie op Kreta, gaf u aan dat dit te ver was en u niet wist wat u daar zou doen (CGVS, p. 7).

Volgens uw verklaring heeft u zich ook nooit tot een interimkantoor gewend, omdat u de taal niet spreekt (CGVS, p. 7). Tegelijkertijd heeft u ook nooit geprobeerd Grieks te leren, omdat u de taal te moeilijk vond (CGVS, p. 7). Dit had echter uw kansen op het vinden van werk in Griekenland kunnen vergroten.”

(iii) inzake de huisvesting

“Wat betreft uw moeilijkheden om aan huisvesting te geraken (CGVS, p. 6); dient het volgende te worden opgemerkt:

Volgens uw verklaringen kon u zich tijdens uw verblijf in Griekenland financieel geen fatsoenlijke huisvesting veroorloven (CGVS, p. 6). Toch blijkt, zoals hierboven al aangegeven, uit uw uitspraken dat u weinig inspanningen heeft geleverd om uw woonsituatie te verbeteren (CGVS, p. 6). Op de vraag naar uw concrete pogingen om een goede woning te vinden in Griekenland, gaf u aan via internet en uw werkgever te hebben gezocht (CGVS, p. 6).

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u tijdens uw verblijf in Griekenland wel steeds ergens onderdak vond. Direct nadat u het opvangcentrum op Samos verliet, reisde u door naar Athene, waar u de rest van uw tijd in Griekenland verbleef in collectieve huurwoningen (CGVS, p. 6). U gaf aan dat de leefomstandigheden in deze collectieve woningen slecht waren (CGVS, p. 9). Echter, dit neemt niet weg dat u slechts beperkte inspanningen heeft geleverd om uw woonsituatie te verbeteren (CGVS, p. 9).”

(iv) inzake verzoekers netwerk, middelen, autonomie en zelfredzaamheid

“Uit de elementen in het dossier blijkt dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Dit, tezamen met volgende elementen, getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

[...]

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen; dat blijkt uit onderstaande. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen:

- U slaagde erin om voldoende middelen bijeen te krijgen om uw reis van Gaza naar Europa te bekostigen. Uw reis vanuit Gaza tot in België getuigt eveneens van uw zelfredzaamheid. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vertrek uit Gaza zelfstandig heeft georganiseerd (CGVS, p. 4-5). U vroeg aan uw moeder om het geld voor te schieten en betaalde haar vervolgens terug door uw vervoersmiddel in Gaza te laten verkopen (CGVS, p. 4-5).

- Ook tijdens uw verblijf in Gaza en Turkije toonde u zich zelfredzaam. In Gaza behaalde u een diploma als lasser en was u werkzaam in dat beroep (CGVS, p. 4). In Turkije huurde u op eigen initiatief een hotelkamer en betaalde u deze, evenals andere kosten van levensonderhoud, met geld dat u had meegenomen vanuit Gaza (CGVS, p. 5). Verder vond u zelfstandig de weg naar een smokkelaar die uw verdere reis naar Griekenland regelde tegen betaling. U kon ook het bewijs van geldoverdracht aan deze smokkelaar voorleggen tijdens uw onderhoud (document 13) (CGVS, p. 5).

- Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u ook tijdens uw verblijf in Griekenland blijf gaf van zelfstandigheid.

U vond werk binnen uw expertise en beschikte over een Griekse bankrekening, waarop u uw loon ontving en van waaruit u geld naar uw familie in Gaza overmaakte (CGVS, p. 6-7). U had steeds onderdak, onder andere in collectieve huurwoningen (CGVS, p. 6).

- U slaagde er ook in om de noodzakelijke documenten te verkrijgen waarop u als statushouder recht had, waaronder uw verblijfsvergunning (ADET) en uw Griekse reisdocument (CGVS, p. 5). U huurde hiervoor een advocaat in en reisde naar Athene om beide documenten op te halen (CGVS, p. 5).

- Tegelijk blijkt uit uw verklaringen dat u - zowel bij een eventuele terugkeer naar Griekenland als in het algemeen - niet volledig op uzelf aangewezen bent voor uw levensonderhoud. Zo gaf u aan dat u in Griekenland herhaaldelijk financieel werd ondersteund door uw broer (CGVS, p. 4).

- *Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u tijdens uw reis en verblijf in Griekenland in staat was sociale contacten te leggen. Zo kwam u via een persoon die u in Turkije had leren kennen in contact met de smokkelaar in Griekenland (CGVS, p. 5). U vond uiteindelijk werk door zelf mensen aan te spreken op straat en hen te vertellen over uw competenties (CGVS, p. 5). Het bovenstaande toont aan dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, niet volledig op uzelf zou zijn aangewezen en opnieuw gemakkelijk nieuwe contacten zou kunnen leggen of financiële steun zou kunnen verkrijgen van uw gezin.*
- *In afwachting van uw Oranje-kaart verricht u verschillende jobs in België (CGVS, p. 4). U gaf aan zo snel mogelijk officieel aan de slag te willen gaan (CGVS, p. 4). U bent verder van plan om in september te beginnen met taallessen (CGVS, p. 4). Deze zaken tonen eveneens uw zelfredzaamheid alhier aan."*

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn verklaringen en in de aanvullende nota verwijst hij bijzonder omstandig naar algemene landeninformatie. Dit kan echter niet volstaan als dienstige weerlegging van de voormelde veelheid aan concrete vaststellingen.

De begunstigde van internationale bescherming dient de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland en doorreis naar België, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terecht: *"Op 30 november 2024 reisde u - ongeveer een jaar na het verkrijgen van uw positieve beslissing op 2 december 2023 en slechts 9 maanden na het ophalen van uw Griekse documenten - vanuit Griekenland naar België (CGVS, p. 6)."*

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden.

Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland en er gebruik te maken van de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hem bieden.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont.

15. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde mogelijke problemen met de Griekse autoriteiten, motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

"Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties - u verklaarde dat u tijdens uw verblijf in het opvangcentrum op Samos was geslagen door een Griekse politiemann (CGVS, p. 7-8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status,

overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Uit uw verklaringen blijkt bovendien niet dat u, nadat u de beslissing had ontvangen, een klacht heeft ingediend over het gedrag van de betrokken agent (CGVS, p. 8).

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.”

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Waar verzoeker gewag maakt van racisme en geweld tegen vluchtelingen in Griekenland en verwijst naar algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland.

Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

16. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

17. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar situatie in Gaza niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS